

[Geert-Jørgensen.]

til at bygge eller støtte Boligbyggeri. Det er Understøttelse, og det vil i Almindelighed virke ganske modsat Hensigten.

Den højtærede Socialminister prælede — undskyld: roste sig af, at han i Loven havde indsat et Par Paragraffer, der skaffede Penge. Ja, det er jo udmærket, naar han uden videre kan skaffe Penge, men han har nu ingen andre Steder at skaffe Penge fra end de danske Skatteborgere. Kunde han hekse dem ned fra Skyerne, saa var det saamænd udmærket, saa kunde vi ikke have noget imod det. Men naar vi skal tage dem af Skatteborgernes Lommer, skal det nok komme til at virke i Retning af forøget Arbejdsløshed, det er ganske givet. Saa de Penge, man paa den Maade skaffer til Veje, virker netop modsat Hensigten.

Jeg siger Tak for det Svar, jeg fik af den højtærede Socialminister med Hensyn til, hvad der skulde forstaaes ved dem, der levede af Lønarbejde. Der er altsaa en hel Del Mennesker, som kan være i lige saa stor Nød som de arbejdsløse, men som bare er udelukkede fra enhver Understøttelse. Ja, man henviser vedkommende til Hjælpekasserne, og det er naturligvis ogsaa rigtigt, for saa vidt Hjælpekasserne har noget at hjælpe med — det er ikke altid, Hjælpekasserne har det —, men i alt Fald skaber man altsaa herigennem et Privilegium for en bestemt Klasse Mennesker, medens man altsaa udelukker en Gaardmand eller en Købmand, der er gaaet fallit og staar arbejdsløs, fra denne Lov, ligesom den tilflyttede bliver udelukket, i alt Fald for en Tid.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen bebrejdede os Retsforbundsfolk, at vi ikke havde andet end Grundskyld at pege paa, det kunde Arbejderne ikke leve af. Ja, det er jo muligt, at naar det ærede Medlem havde lidt mere Interesse for det, man kalder Grundskyld, og lidt mere Interesse for at give Frihandel her i Landet og lidt mere Interesse for at ophæve bestemte Privilegier, saa vilde det om ikke saa forferdelig lang Tid strække sig ud til de arbejdsløse.

Socialministeren (Steincke): Det ærede Medlem Hr. Krag stillede det direkte Spørgsmaal til mig, om jeg vilde gøre disse Forslags Vedtagelse afhængig af en ligefrem Revision af Arbejdsløshedslovgivningen, oversat altsaa, om jeg forlangte, at det Forslag til en ny Arbejdsløshedslov, som jeg har fremsat for 3 Aar siden, nu skulde gennemføres i Forbindelse med denne

Kriselovgivning. Jeg blev lidt forbavset over dette Spørgsmaal, thi det er paa dette Omraade egentlig ganske ligegyldigt, hvad jeg har foretaget mig i Aarenes Løb — og jeg har af politiske Grunde maattet foretage mange saglige og taktiske Krumspring for at skaffe de arbejdsløse noget —, men det er ganske ligegyldigt, hvad jeg foretager mig, for saa snart jeg foretager noget andet, bliver jeg angrebet fra den modsatte Side af den, jeg før blev angrebet fra. Dette gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen. Det er ikke mig, der egentlig har ønsket, at den nye Arbejdsløshedslov skulde trækkes ud fra den øvrige Socialreform, nej, det er de ærede Oppositionspartier, der har nægtet at gøre noget virkeligt Arbejde for at faa denne Socialreform gennemført, men som til Gengæld for at gennemføre en Kriselovgivning har forlangt, at der forinden skulde være fremskaffet en Krisekasseordning, hvorfor det blev nødvendigt at tage Arbejdsløshedsloven ud af Socialreformen. Saaledes ligger Situationen, og naar man derfor spørger mig, om jeg vil gøre disse Spørgsmaals Vedtagelse afhængig af en Revision af Arbejdsløshedslovgivningen, er det naturligt, at jeg først kontraspørger denne Opposition: Har den opgivet Ønsket om at faa Krisekasseordningen gennemført, for den vil gaa til en Krisehjælpslovgivning?

Flere ærede Medlemmer har — ikke citeret, men refereret den Bestemmelse i Arbejdsløshedslovens § 17, der fastsætter, under hvilke Betingelser en arbejdsløs kan vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde og dog opnaa Arbejdsløshedsunderstøttelse. Bestemmelsen lyder paa, at

„det skal ikke kunne anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, som den paagældende har haft, naar Lønnen ikke er under den Timeløn, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for tilsvarende Arbejde, eller under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig ydes for tilsvarende Arbejde.“

Denne Bestemmelse er i og for sig klar nok. Den gaar ud fra det almindeligt gældende Forhold, at der er en Overenskomst, og saa skal denne Overenskomsts Tariffer følges. Hvis der ikke er en Overenskomst, saa gælder naturligvis, hvad der i paagældende Virksomhed eller Egn sædvanligt har været ydet for tilsvarende Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen